

Súd: Okresný súd Brezno
Spisová značka: 6C/233/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314205777
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tibor Gál
ECLI: ECLI:SK:OSBR:2015:6314205777.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Brezno, samosudcom JUDr. Tiborom Gálom, v právnej veci žalobcu Bytové družstvo, Snina, IČO: 00 617 318, so sídlom Budovateľská 2204, Snina, zast. JUDr. Jánom Holotom, advokátom so sídlom AK Komenského 2791/35, Snina, proti žalovanému A. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom U. E. XXXX/X, C., o zaplatenie 418,90 Eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi 82,60 Eur, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 14.01.2015 až do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

II. V prevyšujúcej časti súd návrh z a m i e t a.

III. Žalovanému sa náhrada trov konania n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa vo veci domáhal toho, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť 418,90 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,75 % ročne od 01.01.2014 až do zaplatenia, na tom právnom a skutkovom základe, že žalobca poskytol žalovanému ubytovanie v čase od 03.12.2013 do 17.12.2013 v izbe č. XX a č. XX, na 1. poschodí svojej ubytovne. Žalovaný sa zaviazal zaplatiť cenu za ubytovanie vo výške a termíne podľa cenníka ubytovania, porušil však ustanovenia zmluvy o ubytovaní a za toto nezaplatil dohodnutú cenu za mesiac december 2013 v hore uvedenej výške (bola mu vystavená faktúra č. XXXXXX zo dňa 17.12.2013, táto však nebola uhradená v dátume splatnosti).

Proti platobnému rozkazu Okresného súdu Brezno č.k. 6C/233/2014-21 zo dňa 08.12.2014, ktorým bolo návrhu v plnom rozsahu vyhovené, žalovaný podal odpor, v ktorom uviedol, že ako živnostník bol spolu s ďalšími piatimi ľuďmi zamestnaný u pána R. C. a spolu boli ubytovaní v meste Snina v bytovom podniku, kde on osobne býval od 03.12.2013 - 17.12.2013 na izbe č. XX. Cena za 14 dní jeho ubytovania predstavuje 82,60 Eur. Nevedel o tom, že táto cena nie je uhradená, pretože sa to nedozvedel od p. C., ani mu nedošla žiadna výzva od žalobcu. Ostatné osoby, ktoré tam boli ubytované, neboli jeho zamestnancami, ale zamestnával ich pán C., z úradu práce na dohodu. Každá osoba, ktorá tam bola ubytovaná, by si mala hradiť ubytovanie za seba.

Súd vykonal vo veci dokazovanie výsluchom účastníkov, listinnými dôkazmi a výsluchom svedkov A. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. XX, K., N. M., bytom W. č. XXX, okr. K. a R. C., nar. XX.XX.XXXX, bytom E. - C. XXX, z ktorých zistil nasledovný skutkový stav:

Žalobca je bytovým družstvom, ktoré okrem iného poskytuje aj ubytovacie služby. V mesiacoch október až december 2013 tieto služby využil aj žalovaný, v tom čase živnostník, vykonávajúci stavebné práce, kvôli ktorým aj tieto ubytovacie služby u žalobcu využil. Práca bola vykonávaná na základe uzavretej

zmluvy medzi žalovaným a R. C., taktiež živnostníkom. Pre R. C. takisto pracovali aj ďalšie osoby na základe dohody, pričom tieto osoby, vrátane žalovaného, do miesta práce najprv dochádzali, neskôr si zabezpečili ubytovanie u žalobcu. V zmysle doloženého prehľadu ubytovaných osôb v októbri 2013 boli u žalobcu ubytovaní okrem žalovaného aj N. M., Z. D., S. D., M. E., S. E., B. E., K. K., A. N. a B. T.. Samotný žalovaný v mesiaci október bol ubytovaný u žalobcu na izbe č. XX od 01.10.2013 do 31.10.2013, cena tohto ubytovania pre všetky menované osoby bola vtedy vyúčtovaná R. C., (na faktúre jeho údaje uvedené ako R. C. - stavebné práce, E. - C. XXX, N., K. republika), v celkovej výške 1 268,50 Eur. Cena ubytovania bola 5,50 Eur na noc a osobu vrátane DPH + 0,40 Eur miestnej dane na noc a osobu. R. C. túto faktúru uhradil do pokladne žalobcu dňa 08.11.2013, faktúra bola splatná dňa 14.11.2013.

Ako vyplynulo zo svedeckých výpovedí hore uvedených svedkov, táto úhrada bola vykonaná z toho dôvodu, že všetky menované osoby pracovali buď na základe zmluvy o dielo (žalovaný) alebo na dohodu (ostatní) a keďže zo začiatku nemali ešte zarobené peniaze, R. C. ubytovanie za nich uhradil s tým, že každému z nich následne pri výplate peňazí za odvedenú prácu strhne príslušnú časť zaplatenej ceny za ubytovanie. V zmysle ďalšieho doloženého prehľadu ubytovaných osôb za mesiac december 2013 boli u žalobcu ubytovaní N. M. na izbe č. XX od 02.12.2013 - 09.12.2013, S. D. na izbe č. XX od 01.12.2013 - 09.12.2013, A. A. na izbe č. XX od 03.12.2013 - 17.12.2013, M. E. na izbe č. XX od 03.12.2013 - 17.12.2013, K. K. na izbe č. XX od 03.12.2013 - 17.12.2013 a žalovaný na izbe č. XX od 03.12.2013 - 17.12.2013. Spolu počet nocí ubytovania pre menované osoby bol evidovaný v počte 71, za tieto bola vystavená faktúra č. XXXXXX dňa 17.12.2013 so splatnosťou 31.12.2013 na sumu 418,90 Eur, pričom cena za ubytovanie bola na jednu noc a osobu 5,50 Eur s DPH a miestna daň za noc a osobu vo výške 0,40 Eur. Takáto cena vyplývala aj z doloženého cenníka ubytovacích služieb za rok 2013 žalobcu, kde ubytovanie nad 10 nocí bola za jednu posteľ stanovená na 5,50 Eur s DPH, výška miestnej dane bola doložená kópiu všeobecne záväzného nariadenia mesta Snina č. 117/2012, kde v § 10 ods. 5 tohto právneho predpisu určilo mesto Snina ako správca dade sadzbu dane 0,40 Eur na osobu a prenocovanie.

O spôsobe dojednania ubytovania pre žalovaného aj ostatné menované osoby nebol vo výpovediach žalovaného a vypočutých svedkov zásadný rozpor, z týchto výpovedí vyplynulo, že žalovaný s ostatnými najprv do miesta výkonu práce dochádzali, neskôr sa rozhodli ubytovať v Snine, po odporúčaní tretích osôb, teda využili služby žalobcu. Najprv sa dohodol žalovaný s R. C. o tom, že za ubytovanie najprv zaplatí C., kým žalovaný a ostatní nebudú mať zarobené z predmetnej práce nejaké peniaze, pričom žalovaný mal doniesť C. potvrdenie o ubytovaní a o cene zaň, aby bolo zrejmé, koľko má za nich R. C. zaplatiť. Neskôr mala byť u každého z nich strhnutá z výplaty rovnaká suma, aká bola vyplatená za ubytovanie. Následne po príchode do ubytovne hovoril s pracovníčkou žalobcu (svedkyňou D.) žalovaný, dojednal ubytovanie pre seba aj ostatných, o platbe za ubytovanie bolo dohodnuté, že fakturácia ceny ubytovania bude vystavená na R. C.. Z výpovede svedkyne D. vyplynulo, že to bolo z dôvodu, že žalovaný nemal pri sebe občiansky preukaz, len doklad o jeho strate, z výpovede žalovaného vyplynulo, že tu bola aj možnosť vystavenia faktúry na jeho osobu, ale to bolo za predpokladu, že R. C. mu pošle peniaze za prácu a keďže sa to nestalo, nakoniec bola vystavená faktúra priamo na R. C., ktorý ju aj následne uhradil. Z výpovedí žalovaného a svedkov vyplynulo, že s pani D. ako zamestnankyňou žalobcu hovoril o ubytovaní len žalovaný, ktorý na začiatku nahlásil počet osôb, ktoré sa idú ubytovať, bol oboznámený s podmienkami ubytovania aj cenou, a až po tomto dojednaní ostatné osoby, ktoré sa mali ubytovať, odovzdali svedkyňi D. svoje doklady totožnosti, aby sa zapísali na ubytovanie. S týmito ostatnými osobami svedkyňa nič nedojednávala.

Vyúčtovaná cena za prvé obdobie ubytovania (október 2013) bola uhradená na základe vystavenej faktúry, uvedenej vyššie, priamo R. C.. Za december 2013 už cena uhradená nebola zo strany R. C., ani zo strany žalovaného. Z výpovede svedkyne D. vyplynulo, že faktúra bola doručovaná im obom, keďže žalobcovi nebolo zrejmé, kto bude mať uhrádzať túto ďalšiu platbu. Doručenie faktúry žalovanému, príp. ďalšie výzvy na zaplatenie ceny ubytovania žalovanému zo strany žalobcu preukázané neboli. R. C. bola zasielaná upomienka, na ktorú tento odpovedal písomne listom z 28.03.2014 v tom zmysle, že je potrebné škodu na ubytovaní v sume 1 613,75 Eur riešiť s ľuďmi, ktorí tam boli ubytovaní, keďže z jeho strany nebola zaslaná žiadosť, príp. objednávka na služby žalobcu. On ako živnostník má riadne podpísanú zmluvu o dielo s p. K., ktorý tam v tom čase pracoval a mal svojich ľudí, v ktorej nie sú zahrnuté náklady na ubytovanie. S týmito ľuďmi nemal, ani nemá uzavretý riadny pracovný pomer, preto túto dlžnú sumu je potrebné riešiť s nimi. C. ďalej uviedol, že on zaplatil ubytovanie prvýkrát, pretože

ešte ostatní nemali vyrobené peniaze, bolo to len z jeho dobrej vôle voči nim, že im dal takúto možnosť a ďalej už boli náklady na ubytovanie na nich a oni boli o tom informovaní.

Pri svojej výpovedi pred súdom svedok C. potvrdil, že so žalovaným mali uzavretú zmluvu o dielo, a s ostatnými mal podpísanú dohodu o vykonaní práce, v rámci týchto zmlúv a dohôd však nebolo žiadne dojednanie o ubytovaní a jeho náhrade. Ostatní tam dochádzali autom a neskôr si zvolili ubytovanie priamo v Snine, pretože to bolo pre nich výhodnejšie a ubytovanie bola ich iniciatíva. Prvá fakturácia bola naozaj doručená jemu a aj ju uhradil, pretože tak sa so žalovaným ústne dohodol. Uhradenú sumu mu potom strhol z výplaty. Všetky peniaze za prácu vyplácal žalovanému a on to potom dával ostatným, nevie však prečo druhá faktúra bola vystavená na žalovaného, už si to nepamätal. Uvádzaná zmluva o dielo bola v konaní doložená ako písomný dôkaz - uzavretá bola medzi R. C. - stavebné práce a žalovaným, dňa 23.09.2013, jej predmetom bolo vykonanie prác s termínom začatia 23.09.2013 do 15.11.2013, a to na stavbe s názvom Dom pokoja dôchodcov Snina. V zmluve bola stanovená cena a platobné podmienky, zmluvné pokuty a ďalšie dojednania, avšak bez akéhokoľvek dojednania o ubytovaní.

Svedok M. potvrdil, že medzi ním a žalovaným nebol žiaden zmluvný vzťah, so žalovaným však pracovali v Snine u R. C. na dohodu (svedok pri výsluchu predložil aj kópiu dohody o vykonaní práce, uzavretú s R. C. - stavebné práce, zo dňa 23.09.2013). Svedok ďalej uviedol, že ubytovanie zabezpečoval a financoval R. C., ale ubytovanie bolo vedené na žalovaného a platby za ubytovanie sa mali sťahovať z peňazí, ktoré mali za prácu dostať. Zmluvu o ubytovaní so žalobcom uzatváral žalovaný. Na priamu otázku, či pod tým, že C. zabezpečoval ubytovanie svedok rozumie, že C. uzatváral zmluvu o ubytovaní, svedok uviedol, že C. zmluvu neuzatváral. Na ďalšiu otázku, či pod tým, že ubytovanie bolo vedené na žalovaného, svedok myslí, že žalovaný zmluvu o ubytovaní uzatváral, svedok uviedol, že áno, žalovaný uzatváral zmluvu o ubytovaní. Na otázku, či on sám uzatváral zmluvu o ubytovaní, svedok uviedol, že on osobne zmluvu o ubytovaní neuzatváral. Svedok ďalej uviedol, že pri uzatváraní a dohadovaní ubytovania nebol priamo prítomný, k okienku na recepcii išiel iba odporca, následne platby za ubytovanie boli stiahnuté z ich výplat, on osobne za svoje ubytovanie neplatil. Za ďalší mesiac mu vyplatené peniaze za prácu neboli a tak nebolo vyplatené ani ubytovanie, pretože žalovaný údajne nedostal za vykonanú prácu peniaze, z ktorých sa malo ubytovanie platiť.

O dojednaní ubytovania a ceny vypovedala svedkyňa D. nasledovne:

Žalovaný prišiel s ostatnými osobami, ktoré sa v ubytovni neskôr ubytovali ako skupina, žalovaný im povedal, že si majú pripraviť občianske preukazy, ktoré jej odovzdali, ona vypísala údaje, pridělila im izby a oni sa sami potom podělili do týchto izieb Svedkyňa im vtedy hovorila aj o cene, ktorá bude za ubytovanie a bola to cena podľa cenníka s možnosťou poskytnutia zľavy pre prípad, že by jej dali aj zálohu, avšak táto nemala byť z čoho zaplatená, pretože chlapi ešte nemali peniaze. Podľa toho ako sa rozprávala so žalovaným, pán C. mal doniesť nejaké peniaze a z toho by sa vyplatila záloha a v takom prípade tam bola možnosť zľavy, ale keďže nakoniec záloha daná nebola, zľava poskytnutá taktiež nebola a cena bola vyčíslená podľa cenníka. O cene, aj ostatných podmienkach a o ubytovacom poriadku hovorila so žalovaným, ďalej s ním dohodla, že sa vystaví faktúra na jeho meno, ale vznikol problém s jeho fakturačnou adresou, preto sa potom fakturovalo na adresu pána C., s ostatnými hovorila len ohľadne toho, že odovzdali občiansky preukaz. Ona si vypísala údaje z týchto preukazov a každému občiansky preukaz vrátila. Svedkyňa ďalej potvrdila, že od začiatku neboli ubytovaní hneď všetci z tých, za ubytovanie ktorých bola neskôr cena fakturovaná, niektorí z nich odišli, niektorí ďalší prišli v iný deň a ubytovali sa. O platbe za ubytovanie zo strany R. C. uviedla, že najprv bol C. upovedomený o tom, že budú fakturovať na jeho osobu, s čím on súhlasil a následne prišiel osobne vyplatiť peniaze v hotovosti, o čom bol aj vystavený pokladničný doklad. O ubytovaní samotnom však svedkyňa s R. C. nehovorila.

Podľa § 754 Občianskeho zákonníka zo zmluvy o ubytovaní vznikne objednávateľovi právo, aby mu ubytovateľ poskytol prechodné ubytovanie na dohodnutú dobu alebo na dobu vyplývajúcu z účelu ubytovania v zariadení na to určenom (hotely, nocľahárne, ubytovne a iné zariadenia). Za ubytovanie a služby s ním spojené je objednávateľ povinný zaplatiť ubytovateľovi cenu v lehotách určených ubytovacími poriadkami.

Na základe zistených skutočností a citovaného ustanovenia zákona bolo potrebné ustáliť, či zmluvný vzťah z uzavretej zmluvy o ubytovaní vznikol len medzi žalobcom a žalovaným, príp. či takýto vzťah

vznikol medzi žalobcom a všetkými vyššie menovanými ubytovanými osobami, vrátane žalovaného, a či zároveň takýto zmluvný vzťah či už v prvom alebo v druhom prípade v sebe obsahoval aj záväzok žalovaného uhradiť cenu ubytovania za ostatných ubytovaných. Je nevyhnutné rozlišovať, či medzi žalovaným a žalobcom bolo dojednané, že sa zmluva uzatvára v prospech tretej osoby, v zmysle § 50 Občianskeho zákonníka, alebo či žalovaný sprostredkoval ubytovanie osobám, ktoré následne výslovne alebo konkludentne uzavreli sami za seba zmluvu o ubytovaní so žalobcom, príp. či došlo k situácii, keď žalovaný na základe slovného alebo konkludentného splnomocnenia ostatných uzavrel takúto zmluvu so žalobcom aj za ostatných.

Pri zhodnotení zistených skutkových okolností súd v prvom rade musel vylúčiť uzavretie zmluvy medzi žalobcom a žalovaným v zmysle § 50 Občianskeho zákonníka, teda zmluvy v prospech tretej osoby, v tomto prípade v prospech ostatných osôb, ktoré sa mali u žalobcu ubytovať. Na jednej strane z hľadiska právnej teórie je problematické pripustiť, že by zmluva o ubytovaní mohla byť zmluvou, ktorá môže byť uzavretá aj v prospech tretej osoby (takouto je typicky zmluva darovacia a podobné asynalagmatické záväzky), ale aj v prípade, že by súd takúto možnosť pripustil, musel by zároveň z okolností prípadu nepochybne zistiť, že vôľa účastníkov pri uzatváraní takejto zmluvy bola skutočne uzavrieť takú zmluvu, z ktorej budú mať prospech tretie osoby bez potreby ich protiplnenia. Z výpovedí svedkov v tejto veci vyplynulo, že žalobca, žalovaný aj ostatné zúčastnené osoby mali vedomosť (resp. boli uzrozumení) o tom, že plnenie zo zmluvy o ubytovaní bude poskytnuté zo strany žalobcu im všetkým, tj. že všetci vrátane žalovaného sa budú môcť u žalobcu ubytovať, a zároveň, že aj k vzájomnému plneniu dôjde zo strany ich všetkých v tom zmysle, že za ubytovanie zaplatí každý z nich formou dohodnutej zrážky zo mzdy, ktorá mala byť za vykonávané práce vyplatená. Došlo teda k situácii odlišnej než aká je predpokladaná v ustanovení § 50 Občianskeho zákonníka.

Zmluva o ubytovaní nemá predpísanú písomnú formu, môže byť uzavretá aj ústne alebo konkludentne (tj. len konaním osoby, dokonca aj jej nekonaním, ak by inak mohla s tým, čo je jej adresované, vyjadriť nesúhlas), rovnakou formou potom môže byť na jej uzavretie splnomocnená iná osoba. Žalovaný predmetné ubytovanie neuzatváral (pre ostatných) z vlastného popudu, ale na základe vzájomnej dohody, keďže bol predákom či majstrom v stavebnej partii. Všetci boli po príchode do ubytovne uzrozumení s tým, že dojednať ubytovanie pôjde práve on. Ak konal aj za nich, potom sa tak stalo na základe plnomocenstva v zmysle § 32 Občianskeho zákonníka, pričom z konania žalovaného bolo zrejmé, že nekoná vo vlastnom mene, ale že okrem seba dojednáva ubytovanie aj za iné osoby, ktoré boli následne účastné priamo v osobnom kontakte so zamestnankyňou žalobcu toho, že po odovzdaní osobných dokladov boli zaregistrované ako ubytované osoby. Zároveň boli buď priamo zamestnankyňou žalobcu alebo sprostredkovane žalovaným oboznámené s podmienkami ubytovania a tieto akceptovali buď výslovne alebo konkludentne tým, že sa v ubytovni ubytovali. Zo zmluvy o ubytovaní boli teda zaviazaní všetci sami za seba, nikto ani výslovne ani konkludentne neprevzal na seba záväzok zaplatiť ubytovanie za ostatných. Neurobil tak ani žalovaný, naopak z prejavu všetkých zúčastnených osôb vyplynulo, že fakturácia bude vystavená na jedného z nich, v tomto prípade buď na R. C., príp. priamo žalovaného, avšak úhrada bude vykonaná z prostriedkov, ktoré patria jednotlivým ubytovaným a nie z prostriedkov žalovaného či R. C. - v decembri už mali mať všetci zarobené peniaze, ktoré mal mať žalovaný vo svojej dispozícii na vyplatenie ostatným, ale až po zrazení súm na ubytovanie. Ak potom cena ubytovania nebola uhradená riadne a včas, potom tento záväzok naďalej spočíva na každej z ubytovaných osôb, vrátane žalovaného, ale u každého z nich len v rozsahu, v akom uzavrel zmluvu o ubytovaní so žalobcom.

Súd pripomína, že účtovným operáciám, akou je aj fakturácia, je v praxi pripisovaný väčší (hmotnoprávny) význam, než aký im prislúcha. Ide pritom zväčša len o evidenčno-účtovný úkon, ktorý môže a nemusí mať vplyv na občianskoprávne alebo obchodnoprávne záväzky a týmto ani nemusí presne zodpovedať. Tak tomu bolo aj v prípade žalobcu a žalovaného (+R. C.), kde dohodnutá fakturácia bola skôr praktickým riešením platieb, než základom pre vznik právnych vzťahov. Na to, aby medzi dotknutými osobami vznikli určité práva a povinnosti, bolo potrebné dojednať zákonom predpokladané podmienky vzájomných plnení a to sa stalo paralelne s inak dojednanou fakturáciou, ako je to uvedené vyššie.

Žalovaný preukázateľne v mesiaci december využil služby žalobcu v rozsahu 14 nocí v cene 5,50 Eur za nocľah + 0,40 Eur miestnej dane za nocľah, spolu 82,60 Eur (14x 5,90 Eur). Cena ubytovania za mesiac december u ostatných ubytovaných osôb, menovaných vyššie, zostáva dlhom na strane týchto

osôb, nie sú však dlhom žalovaného. Z toho dôvodu súd považoval žalobný návrh za dôvodný len v časti uvedenej sumy 82,06 Eur, v zostávajúcej časti súd návrh zamietol.

V otázke úrokov z omeškania súd dospel k záveru, že splatnosť dlhu na strane žalovaného vyplývala zo vzájomnej dohody medzi ním a žalobcom s tým, že cena bude zaplatená po fakturácii a ubehnutí lehoty splatnosti takejto fakturácie, avšak žalovanému nebola faktúra za ubytovanie za mesiac december 2013 preukázateľne doručená, výzva na takéto zaplataenie sa do jeho dispozície dostala najskôr doručením platobného rozkazu súdu uvedeného vyššie dňa 29.12.2014, pričom lehota na zaplataenie bola v tomto rozhodnutí súdu určená na 15 dní od doručenia, ubehla dňa 13.01.2015, a nasledujúci deň, teda 14.01.2015 sa dostal žalovaný do omeškania, od tohto dňa bol žalobcovi priznaný uplatnený nárok na úroky z omeškania vo výške 5,75 % ročne z dlžnej sumy, v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka a § 3 ods. 1 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Vo zvyšnej časti, teda za predchádzajúce obdobie od 01.01.2014 do 13.01.2015 bola žaloba aj v časti v úrokov z omeškania zamietnutá.

O trovách konania súd rozhodoval podľa § 142 ods. 2 O.s.p., keď bol konštatovaný väčší pomerný úspech na strane žalovaného, tento si však náhradu trov konania neuplatnil, preto mu ju súd nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne v dvoch vyhotoveniach, prostredníctvom podpísaného súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedených v § 221 ods. 1 O.s.p., že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, že doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené, alebo že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný nesplní dobrovoľne, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na súdny výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.